

[Bakholt]

En begrænsning af overarbejdet og en tvungen afspadsring er en problemstilling, socialdemokratiet har været meget optaget af. Vi mener, det er nødvendigt, at vi får en bedre fordeling af det eksisterende arbejde for at få nedbragt arbejdsløsheden, og det er bl.a. derfor, den daværende arbejdsminister, hr. Svend Auken, i november 1977 nedsatte et udvalg, der skulle se på dette problem. Det udvalg barslede med en betænkning i januar 1979, og i marts 1980 fremsatte socialdemokratiet et lovforslag om begrænsning af overarbejde og tvungen afspadsring. Som bekendt fik dette lovforslag ikke flertal, men vi mener stadig væk, at det er nødvendigt at se på hele den problemstilling i den beskæftigelsesituation, vi er i.

Hvis vi skal forbedre beskæftigelsen, skal der flere tiltag til ud over den almindelige økonomiske og erhvervsfremmende politik, som føres. Det er også nødvendigt, at vi får begrænset overarbejdet og får en tvungen afspadsringsordning gennemført.

Men ordningen må også være så tilpas smidig, at den tager hensyn til forskellige brancheforhold o.lign., så den er til at arbejde med i praksis. Jeg mener også, at vi bør tage hensyn til gældende overenskomster, hvor man har aftalt en begrænsning af overarbejdet og aftalt fornuftige regler for afspadsring. Det findes i en del overenskomster, selv om det ikke er tilstrækkeligt. Det tager SFs forslag ikke højde for, som jeg læser forslaget. Jeg mener ikke, vi skal gribe ind i overenskomster, hvor der er aftalt fornuftige forhold på de områder, så SFs forslag mener jeg skal tilføjes nogle ændringer, hvis det skal samle et flertal. Vi er tilhængere af, at vi får en ordning på disse ting, men det skal være en ordning, der kan arbejdes med i praksis.

Jeg håber, at SFs forslag kan give anledning til, at vi i arbejdsmarkedsudvalget kan komme videre med en drøftelse af, hvordan vi fortsætter arbejdet for at få begrænset overarbejdet og få det overarbejde, der foregår, afspadseret, så vi får flere i arbejde. Vi må videre i denne sag. Vi har altså en lidt anden holdning til den, end den siddende regering har. Jo flere vi kan få i arbejde på grund af det her – og vi tror på, at der er mulighed for at få flere i arbejde – des flere dagpenge kan vi spare. Her er et af områder-

ne, hvor det kunne være fornuftigt at spare, ved at vi fik flere i arbejde.

Vi kan give principiel tilslutning til de tanker, der ligger i SFs forslag, men vi mener, der bør foretages nogle ændringer i forslaget, inden det eventuelt vedtages.

Dyremose (KF):

Hvis mit partis ordfører, hr. Bo Kristensen, kunne have været til stede, ville han stort set have sagt følgende:

Det ville være særdeles u hensigtsmæssigt, om vi fra folketingets side lavede en lov, der begrænsede mulighederne for overarbejde samt fordrede tvungen afspadsring.

For det første synes vi i det konservative folkeparti, det er bemærkelsesværdigt, at det er SF, der har fremsat det foreliggende forslag, som jo i høj grad må siges at være et forsøg på at gribe ind over for et spørgsmål, som retteligt hører hjemme i forhandlingerne mellem arbejdsmarkedets parter. Vi mener at kunne huske, at SF reagerer ret så stærkt, hvis vi andre vil blande os i de forhold, som retteligen bør forhandles mellem arbejdsmarkedets parter.

For det andet vil vi gerne påpege det urealistiske i at tro, at en begrænsning af overarbejde samt det at gøre det obligatorisk at afspadsere overarbejde skulle kunne resultere i nye arbejdspladser i den størrelsesorden, der angives i bemærkningerne til forslaget. Overarbejde er sjældent udtryk for et permanent underbemandingsproblem, men derimod et fænonem, som kun forekommer i særlige spidsbelastningssituationer. Der vil således ikke være grundlag for en permanent udvidelse af arbejdsstyrken i væsentligt omfang ved afskaffelse eller begrænsning af overarbejde.

Derimod kan der komme en masse administrative problemer og masser af utilfredshed specielt hos lønmodtagerne, såfremt folketinget skulle gå hen og gennemføre et forslag som det, SF har lagt op til.

Fra konservativ side finder vi, at for stive regler og forskrifter på dette område altid vil have en særdeles negativ indflydelse på den enkelte arbejdsplads' arbejdsklima. Som det er nu, finder vi, at der er mulighed for fleksibilitet og smidighed samt fremfor alt selvbestemmelse for lønmodtagerne og for arbejdsgiverne, sådan at de kan have et godt og for-